

[Aksel Larsen.]

Forhold, som vi har set f. Eks. i Idræts-
huset og andetsteds, og saa kan vi maaske
ogsaa se Regeringspressen anvende lidt andre
Metoder i sine Skrivelser, end den gør nu.

Jeg tænker her ikke saa meget paa den
socialdemokratiske Presse og visse af dens
Redaktører, der lider af Monomani i den
Retning, jeg tænker paa Regeringsorganet
„Politiken“, der, saa vidt jeg ved, er det
mest udbredte Dagblad her i Landet. Dette
Blad udsender sig ikke for som Korrespondent
i Warszawa at benytte en Mand, om hvilken
Bladets Redaktør ved, at han kun sender
usandfærdige Telegrammer. Redaktøren ved
dette og bringer alligevel saadanne usand-
færdige og uhyrlige Telegrammer om Beslut-
ninger, som han paastaar Sovjetregeringen
har taget. Jeg tror, det er en Slags Ind-
blanding i andre Landes Forhold, at man
paa den Maade belyver dem i Regerings-
pressen, og jeg henstiller, at man drager
Omsorg for, at dette ophører. Jeg ved,
at Udenrigsministeren paa andre Omraader
ikke er bange for at give Bladene Forskrifter
om, at der i alt Fald er visse Lande, i ven-
delig ikke maa fornærme, hverken i Skrift
eller ved Karikaturer — det ved det ærede
Medlem Hr. Hartvig Frisch vist ogsaa.

Dernæst har Statsministeren sagt noget
om sin Afsky for vort Parti: Vi kender dette
Partis Ledere, sagde han, gennem 18 Aar.
Det ved jeg. Jeg ved, Statsministeren saa
udmærket vel kender Ernst Christiansen,
Sigvald Hellberg og Otto Volf, 3 Mand, som
i hver sin Periode har været Formand for
Kommunistisk Parti og nu agtede Med-
lemmer af Socialdemokratiet og til Dels
ansatte ved den socialdemokratiske Presse,
og Johannes Sperling, Otto Jensen og andre
af den kommunistiske Bevægelses Ledere
gennem 18 Aar. Det glæder mig, at Stats-
ministeren nærer Afsky for disse Folk, jeg
gør det ogsaa, saa vi er altsaa enige paa
dette Punkt. Men jeg mener, at en Bedøm-
melse af disse Folk og deres politiske Ger-
ning gennem Aarene har intet at gøre med
Bedømmelsen af det kommunistiske Parti,
som det er i Dag, og dets Politik, og derfor
mener jeg, vi skal lade det ligge.

Endelig dette med den udenlandske
Organisation. Jeg forstaaer, at Statsministe-
ren ikke vil blande sig i et andet Lands
indre Forhold, men jeg kunde godt lide at
faa at vide, om Statsministeren virkelig
mener det, som det ærede Medlem Hr.
Pürschel paadutter ham. Det ærede Medlem
Hr. Pürschel paastaar, at Statsministeren
her har sagt, at Kommunerne dirigeres af
en udenlandsk Magt fra Moskva. Jeg har

omhyggelig læst Fortrykket, og jeg kan
ikke finde Ordet „Moskva“ i Statsministe-
rens Tale, men det vilde naturligvis være
behageligt, om vi fra Regeringens Side fik
en ekstra Oplysning, om Regeringen virkelig
har lagt den Mening i Statsministerens Ud-
talelser, som det ærede Medlem Hr. Pürschel
lægger i dem. Jeg tror det, som sagt, ikke,
og jeg regner ogsaa med, at Socialdemo-
kratiet, naar man tænker lidt over Sagerne,
er af en anden Mening end den her udtrykte
om internationale Forbindelser.

Det ærede Medlem Hr. Hedtoft-Hansen
har været oppe her for at give det ærede
Medlem Hr. Pürschel Svar om forskellige
Ting. Det ærede Medlem omtalte, at der var
truffet Beslutning om en international Ind-
samling, hvilken Beslutning er truffet af en
international Organisation, som saavel Mat-
teotti-Fonden, der ledes af det ærede Med-
lem personlig, som det danske Socialdemo-
krati, der ledes af en Hovedbestyrelse, er
Medlemmer af. Denne internationale Orga-
nisation, Socialistisk Arbejder-Internatio-
nale, træffer Beslutninger og sender disse
Beslutninger ud til sine Afdelinger i de for-
skellige Lande og opfordrer dem til at virke-
liggøre dem. Jeg kan ikke tænke mig, at et
Parti som Socialdemokratiet, der gennem
hele sin Tilværelse har været en inter-
national Organisation, virkelig skulde nære
Væmmelse over for Bevægelser med inter-
national Tilslutning. Jeg tror det ikke.

Maa jeg for øvrigt med Formandens
Tilladelse bringe et lille Citat af en saadan
international Beslutning. Den er truffet af
Socialistisk Arbejder-Internationale paa et
Møde for et Par Dage siden, som, saa vidt
jeg ved, det ærede Medlem Hr. Hedtoft-
Hansen var Deltager i, og jeg formoder,
at han har stemt for Beslutningen. Beslut-
ningen lyder: De to Ledelser for Internatio-
nal faglig Central og Socialistisk Arbejder-
Internationale bekræfter deres tidligere Er-
klæringer om, at Spaniens regulære og lov-
lige Regering i Overensstemmelse med de
herskende internationale Retsregler bør have
de til sit Forsvar nødvendige Midler; i Be-
tragtning af, at den saakaldte Ikke-Inter-
ventions-Aftale ikke har givet de Resultater,
man internationalt havde haabet, som Følge
af de fascistiske Magters bestemte Vilje
til at hjælpe Rebellerne og Umuligheden
af at foretage en virkelig effektiv Kontrol,
udtaler vi, at det er en fælles Pligt for Ar-
bejderklassen i alle Lande, politisk og øko-
nomisk organiseret, gennem deres Optræden
baade over for den offentlige Mening og
deres Regeringer at opnaa, at der paa
Initiativ af den franske og britiske Re-